

[H. P. Johansen.]

Dertil kommer, at den Undervisningsform, der passer for ét Seminarium, maaske ikke passer slet saa godt for de øvrige Lærerskoler. Det er jo en Kendsgerning, at Elevmaterialet er forskelligt, Lærerne er forskellige, Seminariernes Ledere er forskellige — heldigvis, vil jeg da føje til. Men jeg vil slutte med at sige, at jeg haaber, at dette Forsøgsarbejde maa blive til Gavn for Læreruddannelsen og dermed til Gavn for Folkeskolen, som utvivlsomt er den største Kulturfaktor, vi har, og inden jeg slutter, vil jeg endnu engang takke Ministeren for Lovforslagets Fremsættelse. Jeg vil ogsaa gerne takke Seminariekommissionen for det Initiativ, den har taget, og jeg synes egentlig ogsaa, der er Grund til paa Forhaand at takke de Seminarier, der agter at gaa ind i et saadant Forsøgsarbejde. Det bliver sikkert et stort Arbejde og et ekstra Arbejde for de paagældende Seminarier.

Ja, dermed anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag til en velvillig Behandling her i Tinget.

Stegger Nielsen: Den nuværende Seminarielov er knap 18 Aar gammel, og for saa vidt er det tidligt allerede paa nuværende Tidspunkt at skride til en Revision. Revisioner af Love bør hvile paa Erfaringer, paa konstaterede Mangler, og her er et længere Aaremaal i Almindelighed det bedste Grundlag for en sikker Bedømmelse.

Jeg hører til dem, der mener — og det vil heller ikke blive bestridt —, at 1930-Loven bød paa store Fremskridt: et Aar mere i Uddannelse, et fremmed Sprog indført, Sløjdundervisning indført og ikke mindst Specialundervisning. Disse Fremskridt staa selvagt stadig ved deres Værd, men adskillige Røster har jo hævet sig, dels for at Seminarieundervisningen bliver gjort fyldigere, ogsaa med Henblik paa Folkeskolelovens Krav af 1937, dels for at Undervisningen paa Seminarierne omlægges i Retning af en mere frigjort Undervisning, der i endnu højere Grad end hidtil lægger Vægt paa at forberede de værdene Lærere til deres Gerning blandt Børnene og paa enkelte Omraader noget mindre Vægt paa den positive Kundskabstilegnelse.

Hvor meget der nu kommer ud af denne Henstilling og de Krav, maa Fremtiden vise. Det bliver jo i første Linie den under 17. November 1947 nedsatte Seminariekommis-sions Opgave foreløbig at tage sig heraf, og det vil kræve sin Tid, men det kan jo være meget nyttigt ogsaa for Kommissionen at modtage Vink og gode, erfaringsmæssige

Raad vedrørende eventuelle Forsøg med en Omlægning af Undervisningen. Det er derfor kun rimeligt, at saadanne sættes i Værk allerede nu, uanset at Kommissionen først for nylig har indledet sit Arbejde. Det er jo dette, der er Grundlaget for nærværende Lovforslag og dets Fremkomst, idet Kommissionen har tilstillet Undervisningsministeren en Henstilling gaaende ud paa, at der gives de Seminarier, der maatte ønske det, Tilladelse til at iværksætte Forsøgsarbejde, og hertil kræves en Bemyndigelse for Ministeren til at godkende de hertil fornødne Afvigelser fra den bestaaende Seminarielov.

Forslaget vil da faa Betydning over for to Ting: over for Seminarieundervisningens Omfang og over for Formen for Eksamen. Man har ment, at der maaske med Fordel kan skæres lidt ned paa Timetallet i et Fag, naar det indvundne lægges til et andet Fag, hvor længere Tid erfaringsmæssigt er tiltrængt. Maaske bør Undervisningen ogsaa tilrettelægges paa en anden og friere Maade. Der kan være Mulighed for, at man med Fordel kan afslutte med et Fag tidligere end nu, at der kan gives større Frihed i Specialundervisningen for Seminariernes Vedkommende og foretages en Udvidelse af Emnerne. Det kan ogsaa overvejes, om den mundtlige Eksamen bør indskrænkes noget for visse Fags Vedkommende. Det har ligeledes været under Overvejelse, om man kunde erstatte Eksamenen med en anden Bedømmelse for enkelte Fags Vedkommende, saaledes som det er udtrykt i Seminariekommis-sionens Indstilling, der findes i Bilaget til Lovforslaget.

Paa Foranledning af det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen stillede i denne Forbindelse, vil jeg gerne gøre en Bemærkning om Ordvalget i Seminariekommis-sionens Indstilling til Ministeriet om det nævnte Punkt, som omtales i næstsids-te Afsnit. Der staa:

„Endelig er man ikke fremmed for den Tanke, at den mundtlige Eksamen kan indskrænkes og i visse Fag afløses af andre Prøver eller muligvis, at visse Fag kunde være helt uden Prøve, hvis Seminariet kunde finde et andet Grundlag for Bedømmelsen.“

Dette Ordvalg er, som enhver kan høre, holdt i ret almindelige Udtryk. Saa kan man godt sige, som det ærede Medlem sagde, at det giver mindre Klarhed paa dette Omraade, men det ligger jo i, at hele Arbejdet her, ogsaa for Kommissionens Vedkommende — hvis Forhandlinger jeg jo ikke kan og ikke maa gengive her —, er i sit for-